

عنوان مقاله:

بررسی تذکرهاولیا و مثنویهای عطار براساس نظریه بیشمئیت ژنت

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهشهای ادب عرفانی (گوهر گویا)، دوره 15، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

زهرا پیرحیاتی - دانشجوی دکتری، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

علی حیدری - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

خلاصه مقاله:

بیان مسئله: تذکرهاولیا مهمترین اثر منثور عطار و از بزرگترین متون منثور عرفانی است. تذکرهاولیا این امکان را دارد که مناسبات بینامتنی موجود در آن با آثار عارفان دیگر و حتی با مثنویهای خود عطار بررسی شود. روش: هدف این پژوهش نشان دادن ارتباط متنی پنجاه و یک حکایت مشترک تذکرهاولیا و مثنویهای عطار با رویکرد بیشمئیت یکی از ارکان پنجگانه نظریه ترامتئیت «ژرار ژنت» است که با روش توصیفی تطبیقی به انجام رسید. یافته ها و نتایج: یافتههای پژوهش بیانگر ارتباط گسترده تذکرهاولیا و مثنویهای عطار است. هر دو نوع بیشمئیت (همانگونی و تراگونگی) در این آثار مشاهده میشود. این ارتباط بیشتر از نوع تراگونگی است. از میان مثنویهای عطار، بیشترین درصد حکایت های مشترک با تذکرهاولیا بهترتیب در منطقالطیر، الهینامه، مصیبتنامه و اسرارنامه مشاهده شد.

کلمات کلیدی:

بیشمئیت، تذکرهاولیا، مثنویهای عطار، همانگونی، تراگونگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1633502>

